

[Ludvig Christensen.]
 har været gennem lange Tider ved Københavns Fisketorv, og de har gjort adskilligt for at støtte Københavns Kommunes Bestræbelser for at bryde den Ring, der ved at fastsætte en mindre Tilførsel af Fisk end nødvendig søgte at skabe et for højt Prisniveau.

Naar nu Københavns Kommune har nedlagt sine Fiskeudsalg, er det i nogen Grad, fordi det er lykkedes at faa større Tilførsler og at faa Mellemandlerne med til en Prisnotering for Fisk. Der er saaledes gennem Københavns Kommunes Aktion paa Forbrugernes Vegne opnaaet et Gode. At Kommunen har sat nogle Penge til paa denne Virksomhed, er ikke noget Bevis for, at Kommunen ikke under normale Forhold vilde være i Stand til at drive den; men det er ikke og har aldrig været Københavns Kommunes Hensigt at drive Fiskeforretninger for Fiskeforretningernes Skyld. Hensigten var udelukkende at drive dem for at skaffe Befolkningen billigere Fisk og Adgang til mere Fisk end hidtil. Jeg vil dog gaa ud fra, at dette høje Ting ikke ønsker at medvirke til at hindre Kommunerne i fremtidig at gribe regulerende ind paa saadanne Omraader, hvor Kredse af Medborgere gennem en faktisk Ringdannelse søger at fordyre Fødemidlerne for den store Befolkning.

Dernæst omtalte det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds de smaa Forretninger, Kommunen driver med Sild, Pindebrænde, Koks og Kul fra nogle Skure. Jeg synes, man meget vel kunde lade disse Virksomheder være udenfor Debatten om det foreliggende Lovforslag. Det er sociale Foretagender, der sorterer under Magistratens 3die Afdeling og er anbragt i de fattigste Kvarterer af Byen. Deres Formaal er at skaffe de allerfattigste af Byens Beboere Mulighed for, naar de køber Varer som Koks i meget smaa Partier, at faa dem til samme Pris, som hvis de kunde købe en hel hl eller flere ad Gangen. En saadan social Foranstaltning har ikke det mindste med Forretning at gøre, og jeg synes derfor, at de københavnske handlende meget vel kunde lade den være i Fred.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti talte om, at Københavns Gas- og Elektricitetsværker konkurrerer med Installatørerne. Jeg ved ikke paa hvilket Omraade, men hvad jeg ved, er, at Københavns Belysningsvæsen i sin Ejendom i Gothersgade har etableret en stor Propagandaudstilling for Anvendelse af de bedst mulige Apparater og Instrumenter til

Benyttelse af Gas- og Elektricitet, og at denne Udstillingsvirksomhed drives i Samarbejde med Installatørerne og de forskellige Erhvervsinstitutioner. Der finder et Samarbejde Sted med de udstillende Firmaer, saaledes at Kommunen ikke selv forhandler noget som helst, men det er de Firmaer, som udstiller deres Varer i Lokalet, der forhandler dem. Der gives Raad og Vejledning til Erhvervenes Repræsentanter, hvad den ærede Ordfører vil kunne overbevise sig om ved f. Eks. at spørge Høkerforeningens Formand om, hvorledes det Samarbejde foregaar, der i Øjeblikket finder Sted mellem Belysningsvæsenet og Høkerforeningen netop i de nævnte Lokaler. Altsaa for dette Omraades Vedkommende gaar jeg ud fra, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti er helt urigtigt underrettet.

Dernæst var den ærede Ordfører inde paa Spørgsmaalet om Københavns Kommunes Folkekøkkener. Om disse gælder det samme som om de Smaabutikker, hvorfra vi handler med Sild, Koks og Pindebrænde, at det er sociale Foretagender. Der sælges i Folkekøkkenerne ikke Spiritus, der gives ingen Drikkepenge, og der er ingen Drikkevæng. De, der søger Folkekøkkenerne, kan gaa derind og for ganske faa Øre købe en Efterret eller en Forret, og der er ingen andre Steder i denne By, hvor Folk — arbejdsløse, enligtstillede, Bude og andre med meget smaa Indtægter — kan faa varm Mad til de samme Priser under samme Vilkaar. Jeg ved meget vel, at en af den ærede Ordførers Partifæller, en konservativ Præst, der er Borgerrepræsentant i København, har udtalt, at han hellere saa dem, der kom i Folkekøkkenerne, henvist til Værtshussnaskerne, end han ønskede Folkekøkkenerne opretholdt. Det gør det Flertal, der sidder i Københavns Kommune, ikke, og saa længe denne Virksomhed har en social Opgave, har vi den Opfattelse, at der ikke gennem Næringslovgivningen maa lægges Hindringer i Vejen for dens Løsning. Det kan ikke være Hensigten, at man vil forhindre Kommunen i paa et saadant Omraade som det, der her er Tale om, at drive en Virksomhed, der er til Nytte for Tusinder og atter Tusinder af fattige Samfundsborgere, og saa kan det ikke betyde noget som helst, om man lægger Virksomheden dér, hvor disse Mennesker passerer forbi paa Vejen fra deres Arbejdspladser til deres Hjem. Det er jo meget let at sige, at den skulde lægges nede i Sidegyderne langt fra, hvor Folk passerer forbi, for blot at genere Virksomheden. Men jeg tror nu ikke paa, at Folke-